

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

De Sacrosancto Christi corpore in Eucharistia, & ad illud sumendum
praeparatione Carmen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

IOANNIS GAGNEII

Parisini Doctoris Theologi de Sacrosancto

Christi corpore in Eucharistia, & ad
illud sumendum præparatione

Carmen.

ABiturus vnde exierat ad Deum Patrem, *Christus semper est ad dextera patris*
 Sed nunquam ab eius dextera abscedes tñ
 Christus, nec ultra in orbe conspicuus suis
 Vifendus, ante iudicij extremum diem,
 Oblivio ne nos teneret ipsius
 Mysterio occultum hocce μυκηστηνον sui
 Corpus suum veneranda in Eucharistia
 Voluit relictum: quod perennem gratiæ
 Memoriam ab eius effluentis corpore
 Suggereret, vnde chirographū illud oblitum est *Delens quod aduersu nos erat chirographum decreti. Collo. 2.*
 Quod vniuersum hominū genus constrinxerat,
 Ut pignoris loco beatum hoc corpus, &
 Velut arra quædam esset futuræ gloriæ,
 Non ijs qui inanem prorsus illam & nesciam
 Operum bonorum turgidi ostentant fidem:
 Qua præter omnem industriam quidam putant
 Laborem & omnem posse se saluarier.
 Quasi ut ociosi ac nullius frugis bonæ

*Hoc facite in
meā cōmemorationem.
Lucæ. 22.*

Vitam

Vitam hanc inertem viueremus, tot probra,
 Tot flagra Christus, deniq; & diram crucem
 Tolerarit, ac non ut feracem & fertilem
 Operum bonorum vitam agamus & piam.

Quae crede- Accedite ergo, & duplarem adferte huc fidem,
re oportet ac cedentem ad Dilectione, & charitate feruīdam,
Eucharistia. Quicumq; digne mysticum hoc conuiūium
 Qua Christianum diligentia decet,
 Iuxtaq; tanti dignitatem ferculi
 Celebrare vultis. Itaq; primum id credite.

Corpus Chri- Post sancta Christi verba CÖRPS HOC MEVM EST
sti succedere post Christi Sub panis & vini accidentibus procul
uerba sub pa- Substantiis vtriusq; sublati, sacrum
nis et vini spe- Latere Christi corpus vna & sanguinem,
cies. Quinimo, & illum qualis in terris fuit
 Christum integrum. Nec te quia hic nihil vides
 Quod hominem, & ipsum pariter insinuet Deū,
 Fefelleris: procul à sacro hoc mysterio
Mera fide Faceat omnis ingenij humani tumor:
opus est in sa- Nec syllogismis aut sophorum argutij
cramento eu- Ratione ueilla prorsum & euidentia
charistiae no- Nitamur: isthic simplici mente est opus:
ratione. Nam christiana nullum habet meritum fides,
 Humana

Humana siquam præbet euidentiam
 Ratio; & beatos Christus illos iudicat,
 Qui crediderunt illa quæ non viderint.
 Quanquam infideles attrahendi gratia
 Testatum & istud aliquot exemplis Deus
 Voluerit, ut nil iam vel impij ambigant.
 Namq; ipsa debent omnibus non impj;s
 Satis esse Christi verba, præualereq;
 Ratione, & omni prorsus euidentia.
 Ergo ut semel speculere quo d nunc non vales,
 Hic esse Christum crede quem nunc non vides.
 Necq; id satis. Præterea oportet te ut probes
 Et conscientiam tuam explores: dein
 Admissa quorum non es immemor eluas,
 Parochi in aure m cuncta deponens tui.
 Hæc porro ubi peregeris, nil iam time,
 Nec conscientiarum inanes scrupulos
 Quos ille mentis carnifex tuæ obiicit:
 Sed tutus ad mensam hanc veni, Christi fide
 Et charitate armatus, et per hunc tibi
 Irí remissum quidquid ante admiseras,
 Securus esto: non quod ullis id tuis
 Tanquam tuis operibus affecutus es

Ioan. 20.

Peccatorū ex
 homologesis
 & confessio
 sacerdoti fa-
 cienda prius
 quam christi
 mensa adear-
 mus.

Cum cōfiden-
 tia adeunda
 Christimēsa.
 Non sumus
 sufficiētes co-
 gitare aliqd

à nobis quasi Sed vnius Christi meraca gratia.

ex nobis. Nam gloriari quopiam ex bono caue

2.Corin.3.

Quasi non ab illo acceperis: quin si sapis

quod non acce Omnes mage illi gratiam acceptam refer

pisti si autem A quo & fides, & quidquid in nobis boni est.

accepisti quid

gloriaris qua

si non accepe=

ris.1.Cori.4.

F I N I S.

HENDECASSYLLABON

Diuo Leufredo sacrū per Ioannē Gagneū

Parisinum Theologum.

Adesto huc animo fidi, & almo

Leufredo pia vota nuncupato,

Humano auxilio usq; destitutus,

Quia te cumq; habet ægritudo prorsum.

Reddi siue oculos rogas ademptos,

Aut suum pedibus redire gressum,

Aut linguæ officium suum reuerti,

Munusq; auribus illud audiendi

Seu fanaticus, ac leui cerebro es,

Seu delirus & inquietus, illuc

Quo Dēmon tulerit vagaris atq; huc,

Et quisquis semel indigens medellæ

Corporis simul & dolore mentis

Affectus male habes, & usq; peius,

Adesto